

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXIII. Libri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

non utilitate l. 3. C. eod. Tres liberi excusant à legatione. Perez. C. de Legation. n. 17.

XI.

Juri ex liberorum supervenientia orto eatenus licet renunciare, in quantum non læditur liberorum legitima. Carpz. P. 2. Const. 12. def. 33.

Ratio: quia in tantum valet renunciatio, in quantum valet alienatio, cum qui renunciat, alienet. Sicuti ergo alienare licebat omnia bona usque ad legitimam liberis etiam existentibus, quidni etiam renunciare liceat in casum, quod supervenerint liberi. Zoesl. ad ff. de Donat. n. 108.

Limita: modò specialis fuerit renunciatio: nam generalis idem non operabitur, cum sit stricti juris l. sed et si §. 4. ff. si quis caut.

CAP. XXIII.

Libri.

Axioma I.

Omnes libri improbatæ lectionis protinus corrumpendi, l. 4. §. 1. ff. famil. hercisc. eoque fundamento libri magici, item heretici & damnatæ religionis solent comburi. l. 6. §. 1. C. de heret. Nov. 42. cap. 1. quæ consuetudo in hoc usque tempus observatur, vid. Sleidan. l. 2. comment. sub fin. Ita olim pagani Principes volebant comburi Codicem S. & alios Christianorum libros abolendi Christianismi causa. Baron. in An. 302. §. 16. & seqq. Scribuntur vero quidam libri πρὸς εὐδοσίαν; alii πρὸς εὐμνησίαν, inquit Dieteric. in Antiloquio sui Jatrei, pag. 7. conf. supra. Lectio.

II.

Libri & Registra tributorum habent vim probandi. Brunnem. ad l. 2. C. de fund. rei private. in fin. item libri publici, Stadt & Cangel. Gerichts-Bücher. Roland. de commissar. p. 2. l. 5. cap. 6. Wehn. in obs. pract. verb. Bücher & scripturæ vel libri officialium Beust. in l. admonendi num. 844. ff. de Jur. Jur. Sic libri genethliaci Stamm-Bücher in archivo familiae asserati plenè probant propter antiquitatem, Gail. l. 2. obs. 149. n. 7. & libri parochiales Tauf-Bücher probant ætatem. Fiv. 1. decis. 184. Porro libri Nobilium, Erb-Register/ Erb-Bücher probant contra rusticos, si ordine sint conscripti & antiqui. Moller. 4. sem. 37. Libri feudales contra vasallos. Zaf. vol. 2. conf. 15. num. 1. libri rationum, Niechen-Schuld-Bücher contra scribentem, si sint completi habeantque causam debiti assignatam Befold. Thes. pract. verb. Niechen-Bücher. adde Gail. l. 2. obs. 20.

CAP. XXIV.

De Licentiatis.

Licentiatu ex eo dictus, quod licentiam titulum Doctoris assumendi consecutus sit, & pro Doctore plerumque habetur, maxime in favorabilibus Ziegl. de Jur. Majest. p. 375. Utrum vero Licentiatu alibi, quàm ubi Licentiam adeptus, Doctoris gradum petere possit, vid. Ziegl. d. l.

Menoch. de arb. judic. quest. cas. 371. n. 16. 17. Wensleb. ad tit. Cod. de Monopol. ad l. 1. pr.

CAP. XXV.

Licitum, Illicitum.

Axioma I.

Non omnia quæ licent honesta sunt. l. non omne 144. de R. I. idcirco oportet à multis licitis abstinere, Paul. 1. ad Cor. 6. & est text. in cap. alind quidem 34. n. quest. 1. ubi gloss. varia adducit exempla, & præsertim, quando quis petit quod suum est, quia licitè quidem petit, si tamen ex eo offenderentur alii, honestè non peteret, prout, not. Albert. Brun. p. 3. Natur. q. 62. incip. questio talis ad fin. Specul. in tit. de Leg. §. nunc ostendendum. col. pen. in fin. Consil. Arg. 1. conf. 9. n. 221. Unde quamvis multa de urbanitate non licere dicantur, quæ ipso jure sunt licita, Ullill. in §. sic itaque n. 31. Inst. de Act. Cujac. 16. obs. 12. Forster. 4. Instit. disp. 4. p. 588. inde tamen de dignitate Jurisprudentiæ civilis nihil decedit. Eatenus enim tantum licere intelligenda sunt, quatenus non expressè prohibeantur, vel pœna aliqua coercerentur, non autem quod vel approbentur, vel impunita esse jubeantur, sed potius propter decisionem & ad singularia applicationem religioni judicantium relinquuntur. fac. l. questum 13. ff. de test. quorum consequenter etiam erit, non tam id quod licitum, quàm quod honestum respicere. l. in conjunctionib. 197. de R. I. & interdictis etiam singularibus prohibere, quæ expressè per leges prohibita non sunt. l. 10. ff. de cusat. furios. l. is cui 18. pr. ff. qui testam. fac. poss. quin & de non prohibitis leges ferre prohibitivas, §. ult. Inst. qui sui vel alien. jur. quamvis nec omnia ad nullum redigere vel possint vel debeant, fac. l. 2. C. de reb. cred. vid. Petr. Fab. add. l. 197. in pr. & Boccr. de investit. feud. c. 3. n. 84.

II.

Illicitæ rei dans operam, tenetur de omni eo quod consequitur. l. 6. C. ad L. Jul. de vi publ. ubi vid. notata Carpz. 1. qq. crim. 1. n. 29.

III.

Licentiam aliquando restringi maxime interest, quorum restringitur. §. 1. Inst. de milit. testam. pr. Inst. ad L. Falcid.

IV.

Quod non est licitum necessitas facit licitum, cap. 3. de fer. l. 1. de offic. ejus cui mand. jurisdict. l. 5. de hered. petit. l. 3. C. de fer. Ratio, quia necessitas non habet legem, c. 4. de consuet. c. 2. §. fin. de obs. jejum.

Declarationis loco notandum, hanc regulam non de præcisa & absoluta necessitate intelligendam, sed imminens quoque majus periculum & damnum aliquando ex non licito licitum facere. dd. ll. add. l. 1. §. 2. cum ll. seqq. de fer. vid. infr. lib. 12. c. Necessitas.

V.

Quod quis per se non potest, nec potest alieno, & vice versa, vid. c. potest quis 68. de R. I. in 6. ubi quæ Dyn. ubi etiam fallentias addit.

VI.

Non debet cui plus licet, quod minus est non licere. l. 21. ff. de R. I. cap. cui licet 54. eod. in 6. ubi

Pp

Dyn.